

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 1Odi/3/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5121210283
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Bargelová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2023:5121210283.5

Uznesenie

Okresný súd Žilina v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Veronika Doláková, PhD., s.r.o., so sídlom Martinčekova 13, 821 01 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 50 361 368, proti žalovanej: R. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. L. XXXX/XX, XXX XX G. G., zastúpená JUDr. Kristína Jošthová, advokátka, so sídlom kancelárie Nám. M.R. Štefánika 1/10, 010 01 Žilina, o návrhu na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer, takto

rozhodol:

I. Konanie z a s t a v u j e.

II. Žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresnému súdu Žilina bola dňa 07.12.2021 doručená žaloba, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia oddĺženia žalovanej, ktoré bolo povolené uznesením Okresného súdu Žilina zo dňa 11.10.2017, sp. zn.: 3OdK/106/2017, uznesenie zverejnené v Obchodnom vestníku č. 199/2017, dňa 18.10.2017. Svoj návrh žalobca odôvodnil tým, že žalovaná nemala pri oddĺžení poctivý zámer, keďže táto nebola v čase podania návrhu platobne neschopná. Podľa žalobcu mala žalovaná dostatočný príjem na postupnú úhradu svojich záväzkov. Zo správania žalovanej pred podaním návrhu žalobca vyvodil, že sa úmyselne priviedla do platobnej neschopnosti, aby tak spĺňala podmienky na podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu a s tým aj návrhu na povolenie oddĺženia. Skutočnosť, že žalovaná nebola v čase podania návrhu na svoje oddĺženie platobne neschopná žalobca odôvodnil aj tým, že žalovaná bola v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu zamestnaná ako technický pracovník, pričom táto skutočnosť bola žalobcovi známa zo životopisu žalovanej, ktorý tvoril prílohu návrhu na vyhlásenie konkurzu a povolenie oddĺženia žalovanej. Žalobca uviedol, že žalovaná disponovala finančnými prostriedkami, z ktorých by mohla aspoň s časti uhrádzať pohľadávku žalobcu, ako aj ostatných jej veriteľov. Žalovaná neposkytla žiadne finančné prostriedky a nesnažila sa uhrádzať svoje záväzky, čím bol preukázaný jej nepoctivý zámer. Súčasne žalobca uviedol, že žalovaná po vyhlásení konkurzu nevykonala v prospech žalobcu žiadne úhrady svojho záväzku napriek tomu, že sa u nej nijako nezmenili životné okolnosti. Žalovaná je naďalej zamestnaná a jej životné náklady sa nijakým spôsobom nezmenili. Podľa názoru žalobcu, tak žalovaná neprejavila úprimnú snahu riešiť svoje dlhy v medziach možností, napriek tomu, že disponovala dostatočným príjmom na to, aby mohla hoci len sčasti uspokojovať pohľadávky svojich veriteľov. Žalovaná, tak podľa žalobcu naplnila skutkovú podstatu nepoctivého zámeru, keď neprejavila úprimnú snahu riešiť svoje dlhy tak, ako to má na mysli ustanovenie § 166g ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalobca spolu so žalobou predložil životopis žalovanej, ktorý tvoril prílohu k jej návrhu na vyhlásenie konkurzu vedeného pod sp. zn.: 3OdK/106/2017, rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn.: 36Odi/1/2019 zo dňa 06.11.2019, rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn.: 3CoKR/23/2020 zo dňa 04.12.2020, dôvodovú správu k zákonu č. 377/2016 Z. z..

2. Žalovaná v reakcii na doručení žalobu uviedla že, bola v čase podania návrhu zamestnaná, avšak jej príjem postačoval ledva na uspokojenie jej základných životných potrieb a nepostačoval na uspokojenie jej veriteľov. Dôvody podania návrhu na oddĺženie konkurzom bolo zabezpečenie syna v jeho aktívnej športovej kariére, keď si spolu s manželom zobrala úver, ktorý z dôvodu vysokých splátok nebola schopná splácať. V čase podania návrhu na povolenie oddĺženia predstavovali záväzky žalovanej spolu 48.973,31 eur. Pričom v čase podania návrhu nevlastnila žiaden majetok a nedosahovala taký príjem, aby mohla aspoň čiastočne uspokojovať pohľadávky veriteľov. V tejto veci žalovaná poukázala na skutočnosť, že aj samotný konkurz vyhlásený na jej majetok, bol zrušený z dôvodu, že nebol zistený žiadny majetok v jej vlastníctve. V čase podania návrhu žalovaná mala mesačný príjem vo výške 671,43 eur. Žalovaná sa snažila splácať úver podľa svojich možností a schopností. Spolu s vyjadrením žalovaná predložila jej mzdový list za rok 2016 a 2017, výplatné lístky za mesiac 10/2017, 12/2017, 1/2018, 11/2017, 7/2016, 8/2016, 10/2016, 11/2016, 3/2017, 12/2016, 6/2017 a 1/2017, žiadosť o realizáciu Dohody o zrážkach zo mzdy od Poštovej banky, a.s. a výpis z úverového účtu žalovanej vedeného v Poštová banka, a.s., návrh na vyhlásenie konkurzu a výňatok z Obchodného vestníku č. 83/2019 dňa 30.04.2019, ktorý obsahuje oznámenie o zrušení konkurzu vyhláseného na majetok žalovanej.

3. V reakcii na vyjadrenie žalovanej žalobca v podaní doručenom tunajšiemu súdu dňa 07.04.2022 uviedol, že z doložených listín, ktoré boli žalovanou predložené vyplýva, že táto bola v čase pred a počas podania, ako aj po podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu na jej majetok zamestnaná a dosahovala príjem postačujúci na to, aby mohla uspokojovať nielen svoje základné životné potreby, ale aj sčasti uspokojovať pohľadávku žalobcu, prípadne ďalších veriteľov žalovanej a to v mesačných splátkach po 20 eur - 30 eur, čím by prejavila svoju úprimnú snahu riešiť svoje dlhy a preukázala by svoj poctivý zámer. Žalobca pritom zotrval na tom, že žalovaná nemala pri oddĺžení poctivý zámer.

4. Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 10.05.2023 žalobca vzal žalobu v celom rozsahu späť a navrhol, aby súd konanie zastavil a vrátil žalobcovi zaplatený súdny poplatok a žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania s poukazom na ustanovenie § 257 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok. Aplikáciu predmetného ustanovenia odôvodnil tým, že skutočnosti, ktoré boli žalobcovi v čase podania žaloby známe odôvodňovali iniciovanie predmetného sporu. Primárne sa jednalo o skutočnosť, že žalovaná pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu splácala pohľadávky žalobcu v nemalej výške na základe čoho žalobca usudzoval, že žalovaná disponovala dostatočným príjmom na postupnú úhradu jej záväzkov. Žalobca nemal vedomosť o dôvodoch prečo žalovaná prestala splácať svoj záväzok. K náležitému oboznámeniu sa so životnou situáciou žalovanej došlo až v rámci sporového konania. Pričom samotný priebeh sporového konania odôvodňuje aplikáciu ustanovenia § 257 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok.

5. Žalovaná so späťvzatím žaloby vyjadrila súhlas, avšak navrhla aby jej súd priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Žalovaná v otázke nároku na náhradu trov konania zastáva názor, že žalobcovi musel byť známy príjem žalovanej a to vzhľadom na dohodu o zrážkach zo mzdy, na základe ktorej zamestnávateľ žalovanej vykonával zrážky v prospech žalobcu. Žalobca sa okrem toho mohol podrobne oboznámiť so životnou situáciou žalovanej prostredníctvom práva nahliadnuť do správcovského spisu a overiť si potrebné údaje a skutočnosti rozhodné pre podanie žaloby.

6. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej ako „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

7. Podľa § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

8. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

9. Podľa § 146 ods. 2. CSP, súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

10. Vzhľadom k skutočnosti, že žalobca vzal žalobu v celom rozsahu späť a to pred predbežným prejednaním sporu podľa § 168 CSP, súd rozhodol pri aplikácii vyššie citovaných zákonných ustanovení o zastavení konania.

11. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

12. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

13. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

14. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

15. V zmysle § 262 ods. 1 CSP rozhodol súd v tomto uznesení o nároku na náhradu trov konania (výrok II.), a to tak, že nárok na ich náhradu má v celom rozsahu žalovaný, nakoľko zastavenie konania procesne zavinil žalobca - späťvzatím žaloby. Žalobca späťvzatie žaloby odôvodnil tým, že až v priebehu konania sa mal možnosť oboznámiť so životnou situáciou žalovanej a naproti tomu z okolností s pred začatia konania mohol dôvodne predpokladať, že bude v spore úspešný. Preto k späťvzatiu žaloby došlo až v reakcii na vyjadrenie žalovanej v rámci jej procesnej obrany. Vzhľadom na uvedené preto má žalobca za to, že je na mieste vo veci aplikovať ustanovenie § 257 CSP. Vo všeobecnosti platí, že zastavenie konania alebo jeho časti zavinil v prípade späťvzatia žaloby žalobca, ktorému je z tohto dôvodu uložená povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania; ustanovenie § 257 CSP tým nie je dotknuté. Odlišne je však nevyhnutné posudzovať procesnú situáciu, keď bol žalobca správaním sa žalovaného po začatí konania vystavený nevyhnutnosti vziať žalobu späť. Ide najmä o prípady splnenia žalovanej povinnosti počas sporového konania. Za daných okolností platí, že zastavenie konania v širšom zmysle procesne zavinil žalovaný a právo na náhradu trov konania má z tohto dôvodu žalobca. Primárne tak bolo na mieste skúmať, či k späťvzatiu žaloby žalobcom došlo z dôvodov, ktoré zapríčinil žalovaný a zároveň bol súd povinný skúmať, či v prejedávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. V prejedávanej veci súd takéto okolnosti nezistil a to napriek prednesenej argumentácii žalobcu, ktorá sa týkala toho, že sa bližšie oboznámil so životnými okolnosťami žalovanej až v rámci jej vyjadrenia k žalobe. Žalobca už pred podaním žaloby disponoval životopisom žalovanej s opisom jej životnej situácie a tento priložil k žalobe aj ako dôkaz. Preto takéto tvrdenie žalobcu neobstojí. Je na mieste konštatovať, že opis životnej situácie je stručnejší v porovnaní s obsahom predneseným žalovanou vo vyjadrení sa k žalobe, táto skutočnosť však zostáva bez relevancie vo vzťahu k tvrdeniu žalobcu, keďže je v príkrom rozpore s ním tvrdenými skutočnosťami. V tejto veci je potrebné zamerať sa aj na skutočnosť, že procesná obrana žalovanej spočívala v skutkových tvrdeniach jej nemôže byť na ujmu v tom, že jej súd neprizná nárok na náhradu trov konania. Práve účinná procesná obrana žalovaného má znamenať, že v spore bude rozhodnuté v jeho prospech. Žaloba je dispozitívny úkon žalobcu, ktorým sa domáha ochrany svojho práva a zároveň iniciuje začatie sporového konania, pričom žalobca znáša aj bremeno neistoty výsledku sporu. Preto tvrdenie, že v dôsledku účinnej obrany žalovanej, došlo k takej zmene pomerov strán sporu, že konanie nemalo pre žalobcu výzvam nie je na mieste. Preto súd dospel k záveru, že zavinenie na zastavení konania má v plnej miere žalobca. Skutočnosť, že po vyjadrení žalovanej mal za to, že jeho úspech v spore nie je daný, nezakladá podľa názoru súdu dôvod na pričítanie zavinenia na zastavení konania žalovanej.

16. Následne sa súd zaoberal otázkou, či sú tu okolnosti odôvodňujúce aplikáciu ustanovenia § 257 CSP. V prípade ustanovenia § 257 CSP, ide o generálny dôvod, ktorý z hľadiska náhrady trov konania predstavuje výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok i zo zásady zodpovednosti za zavinenie. Je odôvodnené tým, že prísna aplikácia ustanovení o náhrade trov konania, by mohla v konkrétnych prípadoch viesť k nežiaducim tvrdeniam. Zákon preto stanovuje všeobecné podmienky, za ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k zmierneniu dôsledkov právnych noriem upravujúcich platenie a náhradu trov konania. Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 CSP vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok a to dôvodov hodného osobitného zreteľa a výnimočných okolností. Tieto dva pojmy nie sú v zákona špecifikované a sú ponechané na voľnej úvahe súdu. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii. Tento dôvod je teda daný charakterom tohto konania (konanie o určenie otcovstva,

ak maloletý žalobca nemal úspech) alebo charakterom procesnej situácie (napr. zmena zákonnej úpravy, ak žalovaný ako laik, v konaní o určenie právneho vzťahu, nemohol posúdiť zdravotný stav scudziteľa so zreteľom na jeho spôsobilosť na právne úkony). Dôvody hodné osobitného zreteľa sa môžu týkať sociálnej situácie účastníkov. V takomto prípade je potrebné pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch (všetkých) sporových strán alebo účastníkov konania, teda nielen toho, koho by postihovala povinnosť nahradiť trovy, ale aj toho, ktorého majetková sféra by bola použitím výnimočného ustanovenia dotknutá. Do úvahy treba brať tiež také okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku a prihliadnúť i na postoj sporových strán v konaní.

17. Pokiaľ ide o dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý by žalovanej nemala byť priznaná náhrada trov konania, jeho aplikácia nie je možná na súdny prípad. Súd v konaní nezistil výnimočné okolnosti ani dôvody hodného osobitného zreteľa t.j. nezistil ani neprimeranú tvrdosť rozhodnutia, ktoré by dopadalo na žalobcu, nezistil ani, že by mali obe strany podiel na priebehu a na vzniku sporu (uvedené už bolo vyššie odôvodnené), povaha a okolnosti sporu nezaložili podmienky na aplikáciu ustanovenia § 257 CSP. Nejednalo sa ani o právne zložitý prípad v doteraz neriešenej právnej problematike a neboli zistené ani závažné sociálne okolnosti na strane sporu, ktorá je zaviazaná nahradiť trovy konania.

18. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd priznal nárok na náhradu trov konania žalovanému a to tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia (II. výrok).

19. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v súlade s § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia. Samostatným uznesením súd následne rozhodne aj o žiadosti žalobcu o vrátenie súdneho poplatku zo žaloby.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie. Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia tohto rozhodnutia na Okresnom súde Žilina.

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

V odvolaní je potrebné uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovú značku konania. Ďalej je potrebné uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.